టి.వెంకటేష్
మూలా సుబ్రహ్మణ్యం
యోగానంద్
నిషిగంధ
బచ్చేటి శ్రీధరరావు

చిత్రాలు: దెందుకూరి రఘునాథ్

ఉగాది కవితల పోటీల్లో ప్రోత్సాహక బహుమతి పొందిన కవిత

ది హాఫ్ బ్లెస్సెడ్

- టి. వెంకటేష్ , కర్నూలు

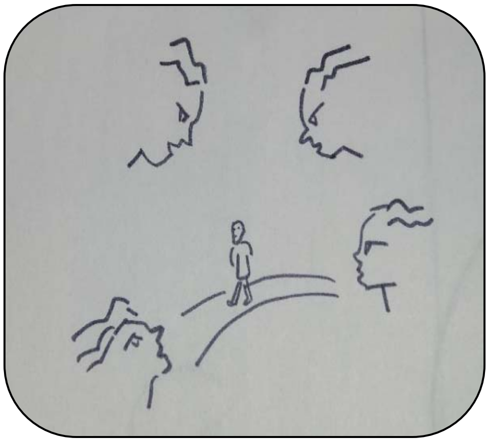

కాల రేఖపై కొన్ని అడుగులు
పాద ముద్రల్ని వెక్కిరిస్తూ కొన్ని నోళ్ళు
ప్రవహించినంత మేర
వంకర అడుగుల్ని వెంబడించే కళ్ళు

ఒక లయ సంకేతం
శబ్దమై విస్తరిస్తుంది
ఒలికే ప్లాస్టిక్ నవ్వులు
పాటలై చిందులై వినోదాన్ని పూస్తాయి
అతుకుల అలంకరణ
రోజుకో సింగారింపై బయల్దేరుతుంది
పలకరింపుల చిలకరింపు
వారసుల్ని కలిపే చుట్టమవుతుంది.
పులుముకున్న చనుకట్టు ఉనికి
నడిచినంత మేర చిల్లరై కురుస్తుంది
ఒక శాపగ్రస్త చలనం
రంగస్థలంపై సాగుతూ ఉంటుంది
ఎక్కడో ఎగతాళి హాస్యమై
బండబారిన గుండెలను గాయపరుస్తుంది

బదులుగా ఇగిరిన పచ్చదనం
నగ్నసత్యాన్ని
మొరటుగా ప్రదర్శిస్తుంది
భరించలేని సున్నిత హృదయాలు
సిగ్గులేని చర్యగా వ్యతిరేకిస్తాయి

లోప మూలాల విశ్లేషణ మనకు చేతకాదు
క్షేత్రమూ బీజమూ కాని
దేహాల లేమి మనకర్థం కాదు
ఏ చలువ గర్భాలకో పూచి
ఇసుక మేటలైన సంచార గొంతుల
చేదు పాటలు మనకు వినిపించవు
దేహాన్ని వెలిగించే చెకుముకి రాళ్ళకై
నిశిరాత్రుల వేళ...
నిర్లజ్జగా తిరుగాడే దేహాల చింత మనకనవసరం
మత్తెక్కిన మత్తేభాల పథ ఘట్టణల కింద
నిరంకుశంగా నలిగే శరీరాల యాతన వదిలేద్దాం

సమూహాల్లో ఒంటరులై
చీకటి ద్వీపాల్లో తేలియాడే
పొగచూరిన దీపాలు వాళ్ళు

ఎక్కడో చిగుర్చి
పిడికెడు సానుభూతి లేకుండా రాలే
అనామక ముఖాలు వాళ్ళు

ఒక అసహజ వేషాన్ని
సహజంగా మోస్తూ
ఆత్మీయ కరచాలనాన్ని కోల్పోయిన
కరుకు గాయాల గన్నేరు చేదు వాళ్ళు

వెంటాడే పిలుపు

- మూలా సుబ్రహ్మణ్యం

ప్రతి రాత్రీ
సముద్రం నన్ను
"రా.. రా.."
అని పిలుస్తుంది.

పారే నది నాకు
దారి చూపిస్తుంది.

చంద్రుడు దారంతా
వెలుతురు పరుస్తాడు

చిన్ని పడవలో
ఒంటరిగా నేను.

ఆమె

- యోగానంద్

నిండు పున్నమి వేళ
పండు వెన్నెల అలిగిందట!
చంద్రుడు "తన అందం"తో, గర్వంతో
ఇంకెవరి మీదో మనసుపడి
అంబరమంతా చెలరేగిపోతున్నాడట!

అసూయతో రగిలిపోతున్న
వెన్నెల
ఆమెను కప్పేసిందట, కమ్మేసిందట!
అమాయకురాలు!

వెన్నెల్లేని వన్నె లాడితో
వన్నె లేని సంగమంలో
దివి లాభం లేదని
భువి కేగాయట,
ఆమె కన్నుల్లోనే ఉండిపోదామని
తరలొచ్చేసాయట తారలు!

ఉన్న ఆ ఒంటరి మేఘం
పన్నీరై కురిసిపోయిందట,
ఆమెను తడిపేసి మురిసిపోయిందట!

.. ..

ఇలా మేనంతా వెన్నెలతో,
అలా కన్నుల్లో తారలతో,
పన్నీటి జల్లుల్లో తడిసి
ఉన్నాటి ఆమె కౌగిట్లో...
రసకేళి విన్యాసంలో
నాకు తెలీలేదు...
ఆ వెన్నెల, తారలు మేఘం
తమతో ఆకాశమంత శూన్యం కూడా తెచ్చాయని!

ఒంటరి రహస్యం!!

- నిషిగంధ

నేలకూ నింగికీ మధ్య
కడుతూ ఆపేసిన ప్రాచీన వారధిలా..

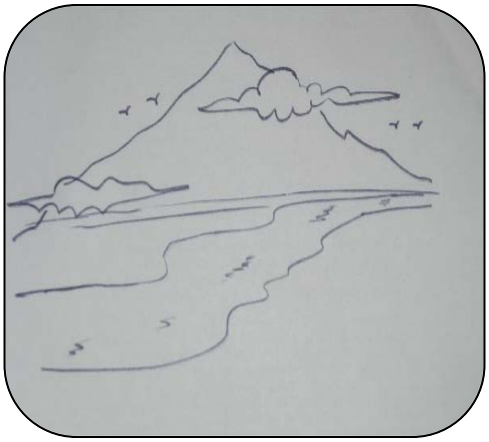

ఏ ఝామున జాబిల్లితో
దోబూచులాటలో!
శిఖరాన సేద తీర్చుకుంటున్న
మబ్బు తునకలు..

మెలమెల్లగా అలుముకుంటున్న
పచ్చదనం...

ఏ వింత అనుభవాన్ని
పంచుకుంటున్నాయో!
మూకుమ్మడిగా
గువ్వల కిలకిలలు..

అలుపెరుగకుండా
పాదాలతో ఆడుకుంటున్న
సెలయేరు..
ఆసాంతం చైతన్య ఝరి..
తను మాత్రం నిశ్చలంగా!
విశ్వరహస్యాలను భద్రపరుస్తూ!!

రసరేఖలు

- బచ్చోటి శ్రీధరరావు

చెలియ! నీ తోడనెలమి భాషించు కొరకు
స్వాంతముననెంచి యెంచి నే వచ్చు వేళ
నీవు నిదురించుచుంటివి నిర్మలముగ
ముగ్ధమోహనదేవతామూర్తి వోలె

గాలికి కదలియల వోలె కదలుచున్న
పాల నురుగు బోలెడు తెల్ల వలువగట్టి
అలకలు నుదుటిపై యల్లలాడుచుండ
పవ్వళించితి దివ్యశిల్పమ్ము వోలె

చేతనమ్మున మనమన చిత్తములకు
తగులుకొన్నట్టి రాగబంధమ్ములిపుడు
నిలచియున్నవో లేక మార్పులను బొందె
నో యెరుంగ నీవిటు నిద్రలో మునుంగ

నామనస్సు నిన్నును నీమనస్సు నన్ను
తలచుచుండును సతతమ్ము తెలివియందు
నేడు నిద్రాణమైనది నీ మనస్సు
ఎరుగలేను నన్నిప్పుడు మరచెనేమొ!

నిదురలో గూడ నా యూహ వదలలేక
తీయతీయని స్వప్నాల తేలునేమొ!
ప్రేమబంధమ్ములెల్ల పరిత్యజించి
యెడద నిర్వికారస్థితి బడయునేమొ!